

„Íme a történet: az Örök Élet, az Isten, az Ő végtelen szeretete, a mi Atyánk ölelő keze vár bennünket.

Nézzük a történeteket, nézzük, ahogy a pásztorok tették, nézzük a hitünket! -

erre buzdít bennünket a karácsony ünnepe.

S ha megértettük, ha elmélyültünk hitünk csodálatos igazságaiban, akkor ujjongjunk, akkor kiáltsuk:

Üdv, ó üdvözítő Istenünk, és üdv teneked, ó Kisded, ó Istennek Báránya,

aki eljöttél hozzánk, aki Isten Irgalma vagy, aki reánk árasztottad a Szentlelket, aki Te vagy a mi Üdvösségünk.”

Karácsony – Pásztorok miséje

Iz 62,11-12

Tit 3,4-7

Lk 2,15-20

Nézzük meg a történeteket! - pásztorok így biztatták egymást. Mennek sietve Betlehembe.

Hírül adták az angyalok: Üdvözítő született!

Nézzük meg tehát, legyünk ott az Üdvözítő színe előtt. És el is indultak, és láttak és hittek.

Íme, a karácsony ünnepe mindannyiunk számára ezt a feladatot adja: Nézzük meg a történeteket!

Hiszen hitünk mindannyiunk számára hirdeti, hogy Isten szeret bennünket, Isten úgy szeret minket, hogy elküldte egyszülött Fiát.

Isten emberré lett, itt van közöttünk, velünk van minden nap, a Testvérünk, és megvált bennünket.

A hitünk folytonosan hirdeti nekünk üdvösségünk igazságait.

De az ünnepek arra szolgálnak, hogy menjünk a hitünk mélyére, hogy szemléljük, hogy közelebbről lássuk, hogy megértsük, hogy nézzük mi is a történeteket, ahogy a pásztorok tették.

És amikor elmélyülünk hitünk igazságában akkor boldogok legyünk, ahogyan boldogan beszéltek el a pásztorok is mindenkinek, amit láttak.

Szent Pál apostol a mai szentmise Szentleckéjében csodálatosan összefoglalja a karácsony történetét, a karácsony titkának mélyét:

Üdvözítő Istenünk kinyilvánította jóságát és emberszeretetét.

Isten a miénk, a mi Istenünk, Isten értünk van, szeret bennünket, szeret mindvégig.

Isten a mi Istenünk.

És éppen azért, mert a miénk Ő, a mi Atyánk, a mi Testvérünk, a mi Jóbarátunk, azért nem megy el mellettünk, üdvözít bennünket.

Lát minket Isten a bűn nyomorúságában, lát minket Isten abban a tehetetlenségben, amellyel nem tudunk fölemelkedni Hozzá.

Ki mehet föl az Úr szent hegyére? Ki állhat meg az Ő szent helyén?

Ki méltó arra, hogy Isten elé lépjen?

Pedig a szívünkben, minden ember szívében teremtésénél fogva él a vágy:

látni Istent, ott lenni Isten színében, élni Istennel egységben.

Ott él az ember szívében az üdvösség vágya, de képtelen és tehetetlen.

Isten azonban a miénk, a mi Istenünk, és éppen ezért segít nekünk, a mi Üdvözítőnk.

Megáll az út szélén összevert ember mellett, lehajol és enyhíti a sebeket.

Hallja a vak koldus könyörgő kiáltását, és nem megy tovább az úton, hanem hívja magához.

Meggyógyítja a beteget, a lélek betegségeit.

Isten itt van, mindenkit külön-külön szeret, mindenkivel külön törődik, és úgy törődik velünk,

hogy az Ő egész jóságát árasztja reánk. Isten az Örök Jóság, Isten a tiszta Szeretet.

És e Szeretetet, Önmagát, az Arcát felénk fordítja Isten.

Az Ő jósága emberszeretetet, az Ő jósága minket szeretett. Íme, a karácsony titkának mély igazsága.

És miért tette ezt? Az apostol elmélkedése tovább vezet bennünket hitünk igazságának útján.

Az érdemeink miatt? Azért, mert a mi tetteink olyan értékesek? Azért, mert olyan hibátlanok?

Azért, mert odaállhatunk Isten elé dicsekedve, vagy követelve:

Add nekünk a Te végtelen szereteted, ad nekünk az örök életet?

Nem, nem tetteink miatt, hiszen bűneinkben lévén Isten ellenségei voltunk, mind elveszítettük azt a dicsőséget, amellyel elhalmozott bennünket Isten teremő szeretetében.

Miért tette tehát? Az irgalmassága cselekedett. Isten Szeretet, és szereti az embert.

De milyen ez az emberszerető Jóság? Ez az emberszerető Jóság irgalom.

Csak az irgalom tehette meg, hogy bűneinkben nem vetett el bennünket Isten, bűneinkben is szeretett bennünket, mert irgalmasan szeret.

Nem miérettünk, nem tetteink érdeméért, hanem önmaga titokzatos, rejtelmes szeretetéért,

azért a szeretetért, amely az irgalom. Íme, ha meg akarjuk érteni, mi történt Betlehemben.

Isten szeretete történt meg. Isten szeretete felénk fordította arcát, emberszerető Jóságát.

És ez a Jóság egészen ingyenes.

Nem az érdemeink miatt, nem mert kiérdemeltük Istent, az Ő barátságát, hogy eljöjjön hozzánk, hogy ajándéku adja nekünk önmagát, hogy feláldozza életét értünk.

Nem az érdemeink miatt, az irgalmából fakadt a karácsony csodája, Isten szívéből árad a kegyelem folyama. Igen, kegyelem ez a szeretet.

És ezt a szeretetet reánk árasztotta Isten az Ő Szentlelkében, megújított, új életet adott nekünk,

s az Ő Szentlelke itt él mibennünk, bennünk cselekszik és bennünk imádkozik. Isten bennünk van, mint hatalmas folyam, úgy áraszt el bennünket, sodor, víz magával.

És hová vezet? Elvezet bennünket az igaz élet útjára.

Az életünk, amit itt a földön élünk a bennünk lakó Szentlélek által, akit Krisztus Jézusban, a mi emberszerető Istenünk irgalmas ajándékában elnyertünk, szent élet. A Szentlélek igazzá teszi a tetteinket, szentté tesz bennünket, igaz úton vezet minket.

És ez az út, a Szentlélek által vezetett igaz élet, örök életre juttat el minket.

Íme a történet: az Örök Élet, az Isten, az Ő végtelen szeretete, a mi Atyánk ölelő keze vár bennünket.

Nézzük a történeteket, nézzük, ahogy a pásztorok tették, nézzük a hitünket! - erre buzdít bennünket a karácsony ünnepe.

S ha megértettük, ha elmélyültünk hitünk csodálatos igazságaiban, akkor ujjongjunk, akkor kiáltsuk:

*Üdv, ó üdvözítő Istenünk, és üdv teneked, ó Kisdéd, ó Istennek Báránya,
aki eljöttél hozzánk, aki Isten Irgalma vagy, aki reánk árasztottad a Szentlelket,
aki Te vagy a mi Üdvösségünk.
Ámen.*

2021. december 25.

Takács Gyula plébános atya